

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Theophobus Ad Philotevm Et Monophilvm Exercitiorum Spiritualium
Candidatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

THEOPHOBUS
 AD PHILOTHEUM
 ET MONOPHILVM
 EXERCITIORUM
 SPIRITUALIUM
 CANDIDATOS.

I.

Ille quondam dilectus Deo *Eccles. 1.*

& hominibus Moyses à teneris in aula Pharaonis quasi Regis filius educatus, ac destinatus hæres, cum jam

totis quadraginta annis in omni Ægyptiorum scientia excultissimus fumantes tandem ollas fastidiisset, *malens affligi Heb. 11.*

cum populo DEI, quam temporalis peccati habere jucunditatem, profugit aliquando in Madian, ubi divinæ Philosophiæ vacans, ad radicem montis Sinai mirificâ Rubi ardentis, & non combusti visione fuit illustratus. *Moyes videt Rubum incombu- Exod. 3.*

Quod factum omnem præsentis instituti, tum vestri (dilectissimi Philothee, sive Dei Amans Sacerdos, & Monophile Religiosæ solitudinis Amator) perfectionis adipiscendæ studij thema complectitur. Etenim si ille ab Ægypto elongatur fugiens & manet

A

net

Applicatur visio ad exercitia spiritualia.

net in solitudine, vos per breve temporis spatium sedetis solitarij, & tacetis, & levatis vos super vos: ille minat gregem suum in interiora deserti; vos sensus, potentias, cogitationes, & affectus, in secretiora exercitiorum ergastula convocatis: ille ad montem Dei Horeb, vos ad montem Christi Thabor: ad ignem ipse in viridanti rubo, vos animis ardentibus ad Deum in humana carne designatum: ille solutis pedum calceamentis accedendo, vos verò vanitatum ac sæculi mores exuti appropinquando. Magnus ille Patriarcha eduxit Israellem de Ægypto, vos animas ve-

Exod. 15. stras de mundo: Moyses curru Pharaonis & exercitum ejus projecit in mare; à

ib. vobis Tenebrarum Principes Dæmon, Mundus, & Caro submerguntur quasi plumbum in aquis vehementibus lacrymarum: ibi demum ille orationis assiduitati vacans in monte, novam Legis normam à Deo accepit, vos novos emendationis vitæ spiritus, ac leges ad-

Exod. 10. sumitis, ut de veteri non remaneat ungula.

II. Verùm neque hîc sistendus est gradus; sed ulteriùs digrediendo ad Rubum illum, (qui in igne Deitatis carnis nostræ dolores quasi Rubi spinas suscepit, & inconsumentem mortalitatis nostræ substantiam)

S. Greg. l. 28. mor. c. 2.

uall

tiam, etiam in illa Divinitatis flamma servavit:) paupertatis Christi Salvatoris nostri, humilitatis, obedientiae, omniumque virtutum, per accuratam votorum, aut statutorum vestrorum observantiam, æmulatores eritis. Ita arripientes geminæ charitatis, Dei, & proximi tabulas (non secus ac Moyses facie tenus afflatis ex Dei visione radijs, quasi cornibus, illustratus) de hoc vestræ contemplationis monte descendetis, miro divini luminis fulgore irradiati, atque mutati; ut quisque vestrâ in veritate dicturus sit: *Vivo ego; jam ad Gal. 2.*
non Ego: vivit verò in me Christus.

Ad imitan-
das virtu-
tes Christi.

III. PHILOTHEVS. Ex auditu quidem, mihi sat multum innotuit de istâ exercitandi ratione, at quia eam Religiosorum instituti magis, quàm Sacerdotum sæcularium esse crediderim, idcirco lubens hunc ipsis honorem cederem, nullum evolutum ad summa, nullumque Apostolatam ambiendo, sed vias planas, tritas & imas; (modò salvus fiam, quod mihi sufficit) nisi tua Theophobe singularis erga me affectio persuaderet, experiri semel saltem, quid abstrusæ sub ea lateret utilitatis.

THEOPH. O quantum Philothee, quamque periculose in negotio tuæ vel salvationis, vel damnationis æternæ

Exercitia
sacerdoti-
bus sæcu-

lar. magis
necessaria.
S. Leo P. P.
serm. 4. de
Quadr.

punctum proximè attingente aberras:
dic enim, amabò, si dum per varias actio-
nes vitæ hujus sollicitudo distenditur, necesse
est, de mundano pulvere etiam Religiosa cor-
da sordescere; quantò putas, majoribus
navis obnoxij erunt vel Sacerdotes,
vel sæculares? dum quocunque pedem
movent, omnia luto, sæcibus, lubri-
citatibus, laqueis, & præcipitijs plena
sunt? Cui ergo (te judicem consti-
tuo) cui Religiosum inter & Sacerdo-
tem sæcularem major necessaria est ad

Fructus ex-
ercitiorum.

præcavendum & evadendum innoxie
mentis illustratio, introspectio cordis,
discussio conscientiæ, animi medicina,
vulnerum cognitio, errorum correctio,
veteris emendatio vitæ, & nova spiritus
renovatio? quæ omnia plenissimè con-
fert unicum hoc spirituale exercitium:
prout te usus (tantummodò alacriter
insiste) & exempla docebunt.

Opusc. 6.
cap. 21.

IV. In hanc rem memorabile est il-
lud abs A. R. P. Nicolao Lancicio Soc.
Iesu adductum exemplum de Maria Bo-
naventura Ord. S. P. Benedicti in Mo-
nasterio S. Franciscæ Romanæ ad annum
1626. Eam nimirum, uti primæ nobi-
litis profapiâ, ita insigni venustatis
flore, rarâ docilitate, sagaci ingenio,
judicij supra ætatem maturitate, gene-
rositate mentis, & innatâ quâdam pruden-

Monialis
abhorrens
exercitia.

dentia præcellentem; secus tamen spiritalibus rebus (quas nausente stomacho averfabatur) addictam; sed totam fuisse ad sæcularia, & lætiora profusam. Cùm verò plurimæ aliquando ejusdem loci professæ decem dialibus exercitijs sese excolere instituissent, suum est idem pium opus & huic; sed tanquam à genio, & indole sua alienum, risu, jocosque exhibitarum: donec aliorum exemplis inducta statuerit, illud veluti per transennam inspiciendo, vexationem redimere. Non defuit ad hanc vel minimam devotionis scintillam divini Luminis fax, quâ se de talis silentij, ac solitudinis suavitate non solum in intellectu mirificè collustratam sensit, sed etiam tot ignitos in voluntate motus, ac pietatis affectus, ut cum insolita cordis sui gestientis lætitia, propter oblatam adeò copiosam cum solo suo Conditore æternitatis negotium tractandi facultatem, quantocyus cœperit plenâ resignatione cor suum tanquam candidissimam membranam Deo ter Opt. offerre, in qua solius sui sanctissimi beneplaciti digito conscribere dignaretur, quidquid deinceps à se aut vitari, aut fieri postulare. Quis hîc non obstupescat, spiritualis vitæ Novitiam ex unica deliberata resolutione ad sta-

Ad illa faciendâ persuasâ.

Mirè illustratur.

Plenè se Deo resignat.

ris sui peruestigationem se applicandi, jam adeò solidum perfectionis fundamentum plenissimè Deo soli se resignandi jecisse?

V. Porro primâ solummodò de fine suæ creationis peractâ meditatione, jam cœpit amaris lacrymis deplorare tantum sui finis, ac mediorum abusum; insuetòque fervoris æstu succensa, mox se totam Deo propriæ manûs syngraphâ in hæc verba devovit: *Hanc oblationem Deus meus, & propositum, quod facio avellendi me à rebus omnibus, quæ me possunt à tuo sancto elongare servitio, tam libenter facio, ut si post mea obsequia totâ vitâ impensa volueris me detrudere ad infernum, ero contentissima, dummodò in me tua sanctissima voluntas adimpleatur. Quocirca scripturam hanc meæ propriæ manûs tibi dono & consigno IESV Creator, & anime meæ Redemptor, eamque in sacratissimo tuo latere depono, rogans per pretiosissima merita sanguinis tui, ut mihi condones omnia peccata mea, nec permittas, dilecte Deus meus, te unquam à me ampliùs offendi, cum ampliùs non sim mea, sed tota tua, Amen.*

Ad præfatum autem suum à confessionibus, & exercitijs Patrem se postero die visitantem taliter locuta esse refertur. *Pater, non oportet ampliùs jocari cum*

Propriâ syngraphâ se devovet divinæ voluntati.

cum Deo : agnovi , quid à me velit Deus; quid nolit. Volo tota esse Dei, & totis viribus conari, ut ob majorem gloriam Dei, sine ullâ morâ sancta evadam, non qualifcunque, sed magna; & citò. Retulit sanè inter alios exercitiorum fructus, studium summæ puritatis conscientiæ, etiam à nævis purè materialiter peccaminosis; nec non actiones suas omnes, tam internas, quàm externas dirigendi quoad finem, modum, & circumstantias ad omnem possibilem gradum perfectionis assequendum, uti tota reliqua ipsius vitæ ratio demonstravit.

Flagrat ardore sanctitatis assequendæ.

V I. MONOPHILVS. Stupendus oppidò tum divinæ misericordiæ, tum humanæ conversionis casus; cui (si interfari liceat) non multum absimilem, insignis quidam Religiosus ex aliqua nobilissima Sueviæ civitate sub die 23. Maij, anni 1667. per litteras ad sacram MARIÆ Einsidlensis Eremum in hæc verba transcripsit. Fuit quidam, non dico, Religiosus, an Clericus, Deus scit, multò jam senio confectus, tamen libros Asceticos spirituales hæctenus nunquam curaverat, donec Divino Numine inspirante &c. sacra exercitia obire intendit. Quare Superior ejus cogitavit eidem librum illum, qui MONS THABOR dicitur, subministrare. Factum præclare: nam is peccator, postquam decem

Conversio mira vi exercitiorum.

dies ex predicto libro exercitia spiritualia exercuit, totus alius evasit, ut spes firma sit, quòd imposterum alijs in optimum exemplum adduci possit.

VII. PHILOTHEVS. Memorabile & illud est, quod mihi quidam amicissimus, probitate, eruditione, & amplissimi beneficij spectabilis Parochus (dum ei per litteras significabam, ut quid sese talibus claustralium meditationibus fatigaret? & in Monachales istas solitudines è tam sereno sæculi campo, velut in obscuram sylvam compingeret?) sequentibus disertis verbis respondit: *Crede mihi, Charissime Ionatha, dum presso consideratissimæ lectionis vestigio Montem Thaboræum conscenderam, rerum mirabilium intuitu stupefactus in alium hominem transfiguratus fui. Sacerdotem hætenus egi, extra, heu! sacerdotem, dum veste tenus duntaxat sacerdos vixerim &c. At divinâ bonitate factum est, me Luminis exercitiorum istorum participem factum fuisse. Hæc ille alter Ego, ad me sub die 13. Ianuar. 1665. quæ tamen ego pro tunc perfunctoriâ solùm consideratione transcurrebam. At nunc ardentiori animo amplector.*

Alia conversio Sacerdotis per exercitia.

VIII. Faxit Dei clementia, ut uterque Vestrûm, omnésque Religiosissimi Christi milites tantum à bene cœptis fru-

fructum reportetis, quantum supradicti
 Exercitantes; quantum Divus Carolus
 Borromæus à flore juventutis iisdem af-
 suetus retulere; aut quantus unquam,
 ex illis divinitus revelatis zelosissimo
 gloriae Dei viro, S. P. Ignatio Societ.
 Iesu Fundatori, resultavit. Pergite i-
 gitur & vos præeuntium vestigijs insi-
 tere, ac desiderare totis viscerum me-
 dullis eam vitæ sanctitatem, quam so-
 litudo hæc beata, & sola in terris bea-
 titudo mentem purificans, regens affectus,
 dirigens actus, corrigens excessus, mores com-
 ponens, vitam ordinans, atque cohonestans,
 & præterita omnia eò usque recogitans, do-
 nec in animo nihil resideat incorrectum, aut
 indigens correctione, brevissimo compen-
 dio confert.

S. Carolus
 Borrom. af-
 suetus ex-
 ercitijs istis

S. Bern. ad
 Eugen. PP
 l. 1. decon-
 sid. c. 7.

IX. Quod evidentissimâ experi-
 entia compertum habens benefata So-
 cietatis IESV Congregatio in sexto &
 septimo generali Conventu gravibus
 Decretis sanxisse perhibetur, ab omni-
 bus & singulis Suorum annuatim huic
 Exercitiorum studio vacandum esse, tan-
 quam suæ, omnisque Religionis ac vi-
 tæ sanctitatis principali fundamento.
 Quod utinam in his quoque Diocesisibus,
 Capitulis, & omnium Religionum Con-
 gregationibus, atque Cœnobijs paribus
 statutis ordinaretur, decerneretur & in
 an-

Statutum
 Soc. Iesu de
 illis annuè
 faciend.

annuum usum induceretur. O qualis inde & quanta in cœlo Superioribus illum introducentibus merces & gloria; quanta verò in subditis amplectentibus animarum resuleret utilitas! Veruntamen, Charissime, ad montem hunc mysteriosum magis approximantes, considerate hîc omnem perfectionis plenitudinem adumbratam in *LEGE*, *PROPHETIA*, & *EVANGELIO*. Legem repræsentat *MOYSIS* apparentis persona; Prophetiam *ISAIAS*; Evangelium verò *CHRISTVS*. Ad eam autem perfectionis ple-

Triples via
ad perfect.
Purgativa.

nitudinem tendendum triplici viâ: *PURGATIVA*, *ILLUMINATIVA*, & *VNITIVA*, Purgativa introducet te ad Tabernaculum

Deut. 32.

Moyſis, qui ad timorem Domini, velut initium Sapientiæ, tibi utiliter incutendum, demonstrabit, qualiter Deum, qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es Domini Creatoris tui, per devia & avia quæque ab ultimo tuo Fine exorbitando. Unde contritum, veteremque hominem cum actibus suis exutum, per Illumi-

Illuminati-
va.

S. Bern. l. 4. consid. ad Eugen.

nativam diriget ad alteram Tabernaculi Eliæ stationem; qui cum sit forma Iustitiæ, sanctitatis speculum, pietatis exemplar, propheta Altissimi, & præcursor Christi, ad omnem virtutum normam te reformabit; donec per Vnitivam ad Tabernaculum Christi pertingens in ejus amo-

Vnitiva.

re

re

re tanquam omnium tuorum desideriorum centro conquiesces.

X. Non minus in tribus Christi discipulis representantur tres status: poenitentium quidem & incipientium in Petro, proficientium in Iacobo, & perfectorum in Ioanne. Docet Petrus sui fletus amaritudine prateritae vitae crimina deplorare. Docet Iacobus sui nominis etymologia supplantare naturae vitia, & virtutes amplecti. Docet Ioannes Charitatis divinae prerogativam in Iesu pectore suaviter recubare. A Petro discitur Religiosa Paupertas. A Iacobo resoluta animi promptitudo, labor & Obedientia ad ardua. Et Castitas virginalis à Ioanne. Quibus proinde virtutum splendoribus per novae conversationis studium refulgentes, ac miram internae consolationis dulcedine imbuti cum Apostolorum Principe indubitanter exclamabitis, *O Domine, quam bonum est nos hic esse!*

Tres status hominum in tribus Apostolis representati.

Tres virtutes Evangelicae.

OBSERVATIONES

Ad Exercitia spiritualia necessario recolenda.

THEOPHOBUS. I. Prima observatio. Cum magnus ille Patriarcha filium Gen. 22: